

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

STANOWISKO RADY (UE) NR 1/2014 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pewnych procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony

Przyjęte przez Radę w dniu 28 stycznia 2014 r.

(2014/C 49 E/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

wzglądając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207,

wzglądając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony (zwany dalej „układem o stabilizacji i stowarzyszeniu”) został podpisany dnia 29 kwietnia 2008 r. i zawarty dnia 22 lipca 2013 r. ⁽²⁾. Układ ten wszedł w życie w dniu 1 września 2013 r.
- (2) Należy ustanowić zasady dotyczące wdrażania pewnych postanowień układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, jak również procedury przyjmowania szczegółowych zasad dotyczących wdrażania.
- (3) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽³⁾.

Ponieważ akty wykonawcze stanowią część wspólnej polityki handlowej, w celu ich przyjęcia należy co do zasady stosować procedurę sprawdzającą. W przypadku gdy w układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu przewidziano – w wyjątkowych i poważnych okolicznościach – możliwość niezwłocznego stosowania środków niezbędnych do zaradzenia sytuacji, Komisja powinna natychmiast przyjąć takie akty wykonawcze. Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli w uzasadnionych przypadkach związanych ze środkami dotyczącymi produktów rolnych i produktów rybołówstwa, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

- (4) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu stanowi, że pewne produkty rolne i produkty rybołówstwa pochodzące z Serbii mogą być przywożone do Unii po obniżonych stawkach celnych w granicach określonych kontyngentów taryfowych. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów regulujących zarządzanie tymi kontyngentami taryfowymi i ich przegląd w celu umożliwienia ich dokładnej oceny.
- (5) W przypadku konieczności wprowadzenia środków ochrony handlu należy je przyjąć zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 260/2009 ⁽⁴⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽⁵⁾ lub, w zależności od przypadku, z rozporządzeniem Rady (WE) nr 597/2009 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 28 stycznia 2014 r. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... r. i decyzja Rady z dnia ... r.

⁽²⁾ Decyzja Rady i Komisji 2013/0490/UE, Euratom z dnia 22 lipca 2013 r. w sprawie zawarcia Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony (Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 14). Układ został opublikowany łącznie z tą decyzją w Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 16.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93).

- (6) W przypadku gdy państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje o ewentualnych przypadkach nadużyć finansowych lub braku współpracy administracyjnej, powinny mieć zastosowanie odpowiednie przepisy Unii, w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97⁽¹⁾.
- (7) Niniejsze rozporządzenie zawiera środki wykonawcze dotyczące układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, a zatem powinno być stosowane od dnia wejścia w życie tego układu.
- (8) Z chwilą wejścia w życie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu układ ten zastąpił Umowę przejściową dotyczącą handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony⁽²⁾ (zwaną dalej „umową przejściową”), która weszła w życie w dniu 1 lutego 2010 r. i która przewidywała wcześniejsze wejście w życie postanowień układu o stabilizacji i stowarzyszeniu dotyczących handlu i kwestii związanych z handlem. W celu zapewnienia skutecznego stosowania kontyngentów taryfowych przyznanych na mocy umowy przejściowej i układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz zarządzania nimi, a także w celu zapewnienia pewności prawa i równego traktowania w odniesieniu do pobierania ceł, niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie od daty wejścia w życie umowy przejściowej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie określa zasady i procedury dotyczące przyjęcia szczegółowych zasad wdrażania pewnych postanowień Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony (zwanym dalej „układem o stabilizacji i stowarzyszeniu”).
2. Wszystkie odniesienia do postanowień układu o stabilizacji i stowarzyszeniu w niniejszym rozporządzeniu odczytuje się, gdy ma to zastosowanie, jako odniesienia do odpowiednich postanowień umowy przejściowej.

Artykuł 2

Koncesje na ryby i produkty rybołówstwa

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wdrażania art. 14 umowy przejściowej oraz art. 29 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu dotyczące kontyngentów taryfowych na przywóz ryb i produktów rybołówstwa w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 28 z 30.1.2010, s. 1.

Artykuł 3

Obniżenie stawek celnych

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, preferencyjne stawki celne zaokrąglą się w dół, do pierwszego miejsca po przecinku.
2. Za preferencyjną stawkę uznaje się pełne zwolnienie z cła, w przypadku gdy preferencyjna stawka celna obliczona zgodnie z ust. 1 przyjmuje jedną z poniższych wartości:
- a) 1 % lub mniej w przypadku opłat celnych naliczanych ad valorem;
- b) 1 EUR lub mniej w przypadku konkretnej kwoty cła specyficznego.

Artykuł 4

Dostosowania techniczne

Komisja przyjmuje zmiany i dostosowania techniczne przepisów przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, konieczne w związku ze zmianą kodów nomenklatury scalonej i podpodziałów TARIC lub wynikające z zawarcia między Unią a Republiką Serbii nowych lub zmienionych umów, protokołów, wymiany listów lub innych aktów w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 3.

Artykuł 5

Ogólna klauzula ochronna

Bez uszczerbku dla art. 7, w przypadku potrzeby zastosowania środka, o którym mowa w art. 41 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja przyjmuje ten środek w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, o ile art. 41 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu nie przewiduje inaczej.

Artykuł 6

Klauzula niedoboru

Bez uszczerbku dla art. 7, w przypadku potrzeby zastosowania środka, o którym mowa w art. 42 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja przyjmuje ten środek w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Wyjątkowe i poważne okoliczności

W przypadku wystąpienia wyjątkowych i poważnych okoliczności w rozumieniu art. 41 ust. 5 lit. b) i art. 42 ust. 4 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu Komisja może podjąć środki mające natychmiastowe zastosowanie przewidziane w art. 41 i 42 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Klauzula ochronna dotycząca produktów rolnych i produktów rybołówstwa

1. Niezależnie od procedur przewidzianych w art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa Unia musi zastosować środek jak przewidziano w art. 32 ust. 2 lub art. 41 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja podejmuje decyzję w sprawie koniecznych środków na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, po zastosowaniu, w stosowanych przypadkach, procedury przekazania sprawy przewidzianej w art. 41 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Środki te przyjmowane są przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby, łącznie z przypadkiem, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy Komisja otrzyma wniosek, o którym mowa w ust. 1, od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w terminie:

- a) trzech dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, w przypadku gdy nie ma zastosowania procedura przekazania przewidziana w art. 41 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu; lub
- b) w terminie trzech dni roboczych od upływu trzydziestodniowego terminu, o którym mowa w art. 41 ust. 5 lit. a) układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, w przypadku gdy ma zastosowanie procedura przekazania sprawy przewidziana w art. 41 tego układu.

Artykuł 9

Nadzór

Do celów wdrażania art. art. 32 ust. 2 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu ustanawia się unijny nadzór przywozu towarów wymienionych w załączniku V protokołu 3 do tego układu. Zastosowanie ma procedura określona w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾.

Artykuł 10

Dumping i dotacje

W przypadku praktyk, które mogą spowodować zastosowanie przez Unię środków, o których mowa w art. 40 ust. 2 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, decyzję w sprawie wprowadzenia środków antidumpingowych lub wyrównawczych przyjmuje się

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

zgodnie z przepisami ustanowionymi odpowiednio w rozporządzeniu (WE) nr 1225/2009 i rozporządzeniu (WE) nr 597/2009.

Artykuł 11

Konkurencja

1. W przypadku praktyk, które Komisja uznaje za niezgodne z art. 73 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, po zbadaniu sprawy z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego podejmuje ona decyzję o zastosowaniu odpowiedniego środka przewidzianego w art. 73 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu.

Środki przewidziane w art. 73 ust. 10 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu są przyjmowane w przypadkach dotyczących pomocy zgodnie z procedurami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 597/2009.

2. W przypadku praktyk, które mogą prowadzić do zastosowania przez Republikę Serbii wobec Unii środków na podstawie art. 73 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja po zbadaniu sprawy podejmuje decyzję, czy taka praktyka jest zgodna z zasadami określonymi w układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu. W razie konieczności Komisja podejmuje odpowiednie decyzje na podstawie kryteriów wynikających ze stosowania art. 101, 102 i 107 Traktatu

Artykuł 12

Nadużycia finansowe lub brak współpracy administracyjnej

1. W przypadku gdy na podstawie informacji dostarczonych przez państwo członkowskie lub z własnej inicjatywy Komisja stwierdza, że warunki określone w art. 46 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu zostały spełnione, podejmuje bezzwłocznie następujące działania:

- a) informuje o tym Parlament Europejski i Radę; oraz
- b) powiadamia o swoich ustaleniach Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia, przekazując równocześnie obiektywne informacje stanowiące podstawę tych ustaleń, a także rozpoczyna konsultacje w ramach Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia.

2. Wszystkie zawiadomienia na mocy art. 46 ust. 5 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu są publikowane przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Komisja może zadecydować, w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, o tymczasowym zawieszeniu zastosowanego preferencyjnego traktowania produktów, zgodnie z art. 46 ust. 4 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu.

*Artykuł 13***Procedura komitetowa**

1. Do celów art. 2, 4 i 12 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 184 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 ⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. Do celów art. 5, 6, 7 i 8 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 ust. 1–4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

*Artykuł 14***Powiadamianie**

Komisja, działając w imieniu Unii, odpowiada za powiadamianie odpowiednio Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia zgodnie z wymogami określonymi w układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2013 r. Art. 2, 3 i 4 stosuje się jednak od dnia 1 lutego 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

Komisja przedstawiła swój wniosek w dniu 10 stycznia 2012 r.

Parlament Europejski przyjął stanowisko w pierwszym czytaniu na sesji plenarnej w dniu 25 października 2012 r., w tym dziewięć poprawek przedstawionych w imieniu Komisji Handlu Międzynarodowego. Poprawki odzwierciedlały poprawki zaproponowane w kontekście pakietu Trade Omnibus I⁽¹⁾ w odniesieniu do ekwiwalentnych procedur stosowania układów o stabilizacji i stowarzyszeniu z czterema innymi państwami Bałkanów Zachodnich.

Grupa Robocza ds. Regionu Bałkanów Zachodnich przeanalizowała tekst w marcu 2012 roku. Aby zapewnić spójność między zmianami wprowadzonymi przez pierwszy akt zbiorczy w sprawie handlu i obecnym rozporządzeniem uzgodniono, by zacząć na wynik prac nad pierwszym aktem zbiorczym w sprawie handlu.

W czerwcu 2013 r. osiągnięto kompromis w odniesieniu do pierwszego aktu zbiorczego w sprawie handlu. Następnie, w dniu 7 października 2013 r., przewodniczący przekazał zmieniony tekst Grupie Roboczej ds. Regionu Bałkanów Zachodnich. Grupa robocza uzgodniła tekst w dniu 14 października 2013 r.

W trakcie nieformalnych rozmów trójstronnych, które odbyły się w dniu 26 listopada 2013 r., współustawodawcy osiągnęli wstępne porozumienie zmierzające do uzyskania szybkiego porozumienia w drugim czytaniu. W dniu 17 grudnia 2013 r. Komisja Handlu Międzynarodowego Parlamentu Europejskiego zatwierdziła wynik negocjacji trójstronnych. W dniu 18 grudnia 2013 r. przewodniczący tej komisji skierował do prezydencji pismo, w którym wskazał, że jeżeli Rada oficjalnie przekaze Parlamentowi swoje stanowisko w formie, w jakiej jest ono przedstawione w załączniku do tego pisma, przewodniczący zaleci zgromadzeniu plenarnemu przyjęcie stanowiska Rady bez poprawek.

W dniu 20 stycznia 2014 r. Rada osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie zmienionego tekstu.

Przy uwzględnieniu powyższego porozumienia i w następstwie weryfikacji prawno-językowej Rada przyjęła w dniu 28 stycznia 2014 r. stanowisko w pierwszym czytaniu, zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą określoną w art. 294 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

II. CEL

Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, podpisano w Luksemburgu w dniu 29 kwietnia 2008 r. Umowa przejściowa zawierająca przepisy dotyczące handlu i związane z handlem zamieszczone w układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu weszła w życie w dniu 1 lutego 2010 r., a sam układ wszedł w życie w dniu 1 września 2013 r., tym samym zastępując umowę przejściową.

Z myślą o prawidłowym i bezproblemowym stosowaniu Komisja zaproponowała niniejsze rozporządzenie w sprawie pewnych procedur dotyczących stosowania tych układów.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

Zagadnienia ogólne

Poprawki Rady przede wszystkim odzwierciedlają potrzebę zapewnienia spójności z ekwiwalentnymi rozporządzeniami dotyczącymi Bałkanów Zachodnich zmienionymi przez pierwszy akt zbiorczy w sprawie handlu. Ponadto w stosownych miejscach wykreślono odniesienia do umowy przejściowej. Parlament Europejski był w stanie zaakceptować te zmiany.

Główne zagadnienia

1) Procedura komitetowa

- w całym rozporządzeniu przewiduje się procedurę sprawdzającą, tak by zachować spójność z ekwiwalentnymi rozporządzeniami dotyczącymi Bałkanów Zachodnich.
- poprawka Parlamentu Europejskiego, zgodnie z którą można by zakończyć procedurę pisemną bez rezultatu na podstawie decyzji przewodniczącego odpowiedniej komisji lub większości członków tej komisji, nie została podtrzymana, ponieważ nie była zgodna z ekwiwalentnymi rozporządzeniami dotyczącymi Bałkanów Zachodnich.

⁽¹⁾ Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (2011/ 0039 (COD)).

2) *Umowa przejściowa*

Przewiduje się, że art. 2, 3 i 4 rozporządzenia stosuje się od daty wejścia w życie umowy przejściowej, tak by zapewnić skuteczne stosowanie kontyngentów taryfowych przyznanych na mocy umowy przejściowej i układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz zarządzanie nimi, oraz by zapewnić pewność prawa i równe traktowanie w odniesieniu do pobierania ceł.

IV. PODSUMOWANIE

Stanowisko Rady w pierwszym czytaniu odzwierciedla kompromis osiągnięty w negocjacjach pomiędzy Radą a Parlamentem Europejskim.

Kompromis ten został zatwierdzony przez przyjęcie porozumienia politycznego przez Coreper w dniu 15 stycznia 2014 r. i Radę w dniu 20 stycznia 2014 roku. W dniu 18 grudnia 2013 r. przewodniczący Komisji Handlu Międzynarodowego skierował do prezydencji pismo, w którym wskazuje, że jeżeli Rada oficjalnie przekaze Parlamentowi swoje stanowisko w formie, w jakiej jest ono przedstawione w załączniku do tego pisma, przewodniczący zaleci zgromadzeniu plenarnemu przyjęcie stanowiska Rady bez poprawek.
